

Pracownia żywienia i dietetyki

Zakres tematyczny	Konieczny dopuszczający	Podstawowy dostateczny	Rozszerzający dobry	Dopelniający bardzo dobry	Wykraczający celujący
Wyższy poziom wymagań obejmuje zagadnienia z poziomu niższego. Poziom wykraczający to dodatkowo umiejętność korzystania z różnych źródeł, poszerzania swoich wiadomości i umiejętności.					
I. Ocena żywienia.					
<i>Ocena stanu odżywienia i sposobu żywienia.</i>	Opisuje metody oceny sposobu żywienia i stanu odżywienia.	Potrafi przeprowadzić ocenę jakościową i ilościową przykładowych jadłospisów.	Zna metody określania stanu odżywienia organizmu z wykorzystaniem pomiarów antropometrycznych. Oblicza wskaźniki: NMC, BMI, WHR, WHtR, wykonuje pomiar fałdów skórno-tłuszczowych.	Zna wskaźniki antropometryczne wykorzystywane w monitorowaniu niedożywienia. Oblicza niezamierzoną utratę masy ciała, wskaźnik obwodu mięśni ramienia.	Zna wskaźniki niezbędne do oszacowania wzrostu, masy ciała oraz składu ciała u pacjentów leżących bądź u których występują przeciwwskazania do analizy BIA. Ocena stopień rozwoju dzieci za pomocą siatek centylowych.
<i>Wywiad z pacjentem.</i>	Zna schemat pracy z pacjentem. Stwarza odpowiednie warunki do przeprowadzenia pełnego wywiadu żywieniowego.	Układa precyzyjne pytania dotyczące spożycia posiłków w określonym czasie (wywiad/ankieta zdrowotna)	Proponuje wykonanie odpowiednich badań w celu potwierdzenia bądź wykluczenia chorób.	Interpretuje wyniki uzyskane po przeprowadzeniu wywiadu/ankiety zdrowotnej oraz badań diagnostycznych.	Układa odpowiednią dietę dostosowaną do jednostki.
II. Diagnostyka laboratoryjna.					
<i>Badania laboratoryjne dla pacjentów w gabinecie dietetycznym.</i>	Zna rodzaje badań laboratoryjnych (diagnostyka). Zna normy wybranych badań laboratoryjnych.	Zna wskazania do wykonania badań u pacjentów w gabinecie dietetycznym.	Opisuje wpływ fazy przedanalizycznej na badania hematologiczne (czynniki związane z pacjentem, pobraniem próbki).	Interpretuje wybrane wyniki badań (morfologia krwi obwodowej, lipidogram, markery stanu zapalnego).	Zna diagnostykę laboratoryjną w cukrzycy, insulinooporności, tarczycy).
III. Opracowanie diet w różnych grupach ludności.					
<i>Żywność kobiet w ciąży i w</i>	Przeprowadza wywiad żywieniowy z	Omawia z pacjentem wyniki uzyskane	Układa prosty jadłospis w poszczególnych	Układa jadłospis w poszczególnych grupach ludności z	Układa jadłospis dla poszczególnych

<i>okresie laktacji.</i>	uwzględnienie m pytań dostosowanych do różnych, wybranych grup ludności (pytania skierowane do kobiet w ciąży, kobiet karmiących, rodziców niemowląt i małych dzieci, osób starszych, osób aktywnych fizycznie).	po przeprowadzeniu u wywiadu żywieniowego.	grupach ludności z uwzględnieniem norm żywienia.	propozycją zamienników surowcowych.	grup ludności wraz z przedstawieniem zapotrzebowania na poszczególne składniki odżywcze.
<i>Żywnie niemowląt oraz dzieci i młodzieży.</i>					
<i>Żywnie osób starszych.</i>					
<i>Żywnie osób aktywnych fizycznie.</i>					

IV. Opracowanie diet w wybranych jednostkach chorobowych.

<i>Dieta w chorobach układu pokarmowego: jelit, wątroby, przełyku oraz w zaburzeniach trawienia i wchłaniania.</i>	Przeprowadza wywiad żywieniowy dostosowany do wybranych jednostek chorobowych.	Omawia z pacjentem wyniki uzyskane po przeprowadzeniu u wywiadu żywieniowego.	Układa prosty jadłospis w wybranych jednostkach chorobowych.	Układa jadłospis w wybranych jednostkach chorobowych z propozycją zamienników surowcowych.	Układa jadłospis w wybranych jednostkach chorobowych z przedstawieniem zapotrzebowania na poszczególne składniki odżywcze.
<i>Dieta w chorobach układu hormonalnego: chorób tarczycy, cukrzycy, insulinooporności, chorób układu rozrodczego.</i>	Przeprowadza wywiad żywieniowy dostosowany do wybranych jednostek chorobowych.	Omawia z pacjentem wyniki uzyskane po przeprowadzeniu u wywiadu żywieniowego.	Układa prosty jadłospis w wybranych jednostkach chorobowych.	Układa jadłospis w wybranych jednostkach chorobowych z propozycją zamienników surowcowych.	Układa jadłospis w wybranych jednostkach chorobowych z przedstawieniem zapotrzebowania na poszczególne składniki odżywcze.
<i>Dieta w chorobach metabolicznych.</i>	Przeprowadza wywiad żywieniowy dostosowany	Omawia z pacjentem wyniki uzyskane po	Układa prosty jadłospis w wybranych	Układa jadłospis w wybranych jednostkach chorobowych z	Układa jadłospis w wybranych jednostkach chorobowych z

	do wybranych jednostek chorobowych.	przeprowadzeni u wywiadu żywieniowego.	jednostkach chorobowych.	propozycją zamienników surowcowych.	przedstawieniem zapotrzebowania na poszczególne składniki odżywcze.
<i>Dieta w chorobach układu krążenia i krwi.</i>	Przeprowadza wywiad żywieniowy dostosowany do wybranych jednostek chorobowych.	Omawia z pacjentem wyniki uzyskane po przeprowadzeni u wywiadu żywieniowego.	Układa prosty jadłospis w wybranych jednostkach chorobowych.	Układa jadłospis w wybranych jednostkach chorobowych z propozycją zamienników surowcowych.	Układa jadłospis w wybranych jednostkach chorobowych z przedstawieniem zapotrzebowania na poszczególne składniki odżywcze.
<i>Dieta w chorobach układu kostnego.</i>	Przeprowadza wywiad żywieniowy dostosowany do wybranych jednostek chorobowych.	Omawia z pacjentem wyniki uzyskane po przeprowadzeni u wywiadu żywieniowego.	Układa prosty jadłospis w wybranych jednostkach chorobowych.	Układa jadłospis w wybranych jednostkach chorobowych z propozycją zamienników surowcowych.	Układa jadłospis w wybranych jednostkach chorobowych z przedstawieniem zapotrzebowania na poszczególne składniki odżywcze.
<i>Dieta w chorobach społecznych</i>	Przeprowadza wywiad żywieniowy dostosowany do wybranych jednostek chorobowych.	Omawia z pacjentem wyniki uzyskane po przeprowadzeni u wywiadu żywieniowego.	Układa prosty jadłospis w wybranych jednostkach chorobowych.	Układa jadłospis w wybranych jednostkach chorobowych z propozycją zamienników surowcowych.	Układa jadłospis w wybranych jednostkach chorobowych z przedstawieniem zapotrzebowania na poszczególne składniki odżywcze.

V. Psychodietetyka.

<i>Wizja procesu psychodietetycznego..</i>	Zna pojęcie samodyscypliny, odroczonej gratyfikacji, osoba wewnątrzsterna, osoba zewnątrzsterna.	Zna zasady metody SMART wykorzystywanej w samoregulacji. Zna czynniki zmniejszające/zwiększające skuteczność samoregulacji.	Zna praktyczne ćwiczenia wzmacniające skuteczność samoregulacji. Zna ćwiczenia dedykowane pacjentom z problemem odroczonej gratyfikacji.	Zna sposoby wzmacniające poczucie kontroli i poczucie własnej skuteczności.	Potrafi umiejętnie nawiązać i kształtować relacje z pacjentem. Potrafi mobilizować pacjentów do przestrzegania zaleceń dietetycznych i budowania długoterminowej motywacji.
--	--	--	---	---	--